

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**BAREVNÝ ILUSTROVANÝ KALENDÁŘ PRO
DĚTI**

SATTVICKÝ KALENDÁŘ 2019

Tereza Koutníková

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Komiks a ilustrace pro děti

Bakalářská práce

BAREVNÝ ILUSTROVANÝ KALENDÁŘ PRO DĚTI

SATTVICKÝ KALENDÁŘ 2019

Tereza Koutníková

Vedoucí práce: Doc. M.A. Barbara
Šalamounová
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

Než začnu, ráda bych nejdříve poděkovala vedoucí své práce Doc. M.A. Barbaře Šalamounové za její rady a za její vedení. Dále bych chtěla velice poděkovat své rodině, především pak své mamince, která mě ve všem podporovala, jak duševně, tak hmotně. Velké díky patří také mému partnerovi a mé spolubydlící, za to, že to se mnou během tvorby tohoto počinu vydrželi. Ještě jednou – díky vám všem.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE.....	8
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	11
4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	15
5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	22
A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA.....	22
B) INTERNETOVÉ ZDROJE	22
6. RESUMÉ.....	23
7. SEZNAM PŘÍLOH.....	25
Příloha 1	26
Příloha 2	27
Příloha 3	28
Příloha 4	29
Příloha 5	30
Příloha 6	31
Příloha 7	32
Příloha 8	33
Příloha 9	34
Příloha 10	35
Příloha 11	36
Příloha 12	37
Příloha 13	38
Příloha 14	39
Příloha 15	40

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Jedna z mých nejstarších dětských vzpomínek je vzpomínka na prstové barvičky, které jsem tehdy milovala. Všechny etapy mého dospívání pak provázelo výtvarno v různých formách, jednak na kurzech v ZUŠ, jednak ve volném čase, kdy jsem si kreslila. Mou nejoblíbenější a nejpoužívanější technikou byla kresba tužkou doplněná o fixy, občas kombinovaná akvarelem. Velmi ráda jsem ale experimentovala s malbou, kterou ráda využívám do dnes. Už od začátku je pro mě právě malba technikou, při níž se zcela uvolním po duševní stránce a dokážu formulovat myšlenky, které se mi v tužce nikdy vyjádřit nepodaří. Nebyla mi ale cizí ani práce s keramikou, nebo výroba šperků.

Už na prvním stupni základní školy jsem věděla, že chci pokračovat na některou z umělecky zaměřených středních škol. Výběh nakonec padl na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Jablonci nad Nisou, se zaměřením na design šperku a módního doplňku. Chtěla jsem studovat obor na němž budu mít možnost jak kresby jako takové, tak i nějaké ruční, řemeslné práce. Skvělou ukázkou toho, jak tato kombinace vypadala je pak má maturitní práce, kterou byla loutka vyřezávaná ze dřeva, s ručně šitými šaty vyšíványými rokajly a broušenými perlemi. Tuto loutku jsem potom formou fotografických ilustrací použila do autorského leporela o víle, která chrání les¹.

Během střední školy z mé tvorby a obliby ve figurální kresbě, i z mé maturitní práce vyplynulo, že pro další

¹ Viz Příloha č. 6

pokračování bude ideální obor se zaměřením na ilustraci, či obor, který bude vyhovovat mému kresebnému směřování. Po návštěvě FDULS při dni otevřených dveří jsem si byla jistá, jakou cestou chci pokračovat.

Při následném studiu v ateliéru Doc. M.A. Barbary Šalamounové jsem se začala pomalu uvolňovat co se techniky týče. Zkoušela jsem různé kombinované techniky, poprvé jsem pracovala čistě s fixami. V rámci předmětů na fakultě jsem si začala všímat všech aspektů, které figura nabízí a nadšeně posouvala hranice toho, co se mi daří ztvárnit, zejména na hodinách Prof. akad. mal. Borise Jirků. Velice mě bavil také velkoformátový linoryt, který jsem vytvářela jako semestrální práci pro předmět Úvod do grafických technik pod vedením MgA. Mgr. Jana Kocmana.

Mimo školu jsem se během druhého ročníku dostala ke zcela jinému uměleckému odvětví – k tetování. Právě tetování totiž spojovalo všechno, co mě na tvorbě baví. Výrazné linie a barva jen jako doplnění. Myslím, že i mou školní práci tento princip vyjádření ovlivnil, zejména v práci s linkou.

Při práci na komiksu pro soutěž Enough² jsem se poprvé odhodlala k práci s Adobe Photoshopem a jednu ze tří stran o formátu A3 jsem vybarvovala za pomoci počítače a tabletu. Tahle příjemná změna mě nadchla a položila jeden ze základních kamenů konečného zpracování mé bakalářské práce.

² Viz příloha č. 7

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Během studia druhého ročníku jsem absolvovala kurz lektorky jógy III. Třídy po Českou Akademií Jógy v Praze. Filosofie a historický, mystický i náboženský princip, na kterém jóga stojí mě naprosto nadchl. Cítila jsem, že všechny ty pocity, které se ve mně s poznáním těchto tajů objevují, potřebuji nějak zachytit. Namalovala jsem několik obrazů, které zachycovaly ty nejsilnější emoce. Stále ale spousta dojmů zbývala. Když kurz skončil, byla jsem za tu zkušenost neskonale vděčná a rozhodla jsem se tedy ztvárnit příběhy vícero lidí. Příběhy o tom, jak prožívali stav Sattvy³. Sattva je jedna z tří gun, kterými se podle jógové filozofie řídí vše živé. Sattva, vše jasné, hřejivé, zářivé, Radžas, vše vášnivé a energické a Tamas, vše chaotické a destruktivní. Společně tvoří trojici principů, které se opakují v mnoha náboženstvích a filosofiích – princip zrození, života a smrti. Stav Sattvy je, zjednodušeně, prožitkem, při němž vnímáte čistou radost z prostého bytí. Nepotřebujete k němu žádný konkrétní důvod. Prostě jste a jste šťastní.

Zaujala mě myšlenka, že situace, při nichž lidé Sattvu prožívají, jsou neuvěřitelně různorodé. Stejně tak různorodé, jako vnímání toho, co vlastně štěstí je. A tak vznikla myšlenka propojit mou školní práci a to, co momentálně žiji a co mě naplňuje.

Na úplném začátku jsem počítala s komikovým vyprávěním všech příběhů, které bych posbírala od lidí, s nimiž jsem absolvovala kurz lektorství a s nejbližší rodinou. Ještě

³ Definice RAJPOOT, Govind. Čaraka Samhitá díl 1a/10 sūtrasthānam. Ájurvédská univerzita Praha, 2016. ISBN: 978-80-906461-0-0, či <http://www.joga-ajurveda.sk/content/16-tri-guny-sattva-radzas-a-tamas>.

před začátkem zimního semestru třetího ročníku jsem ale příběhů neměla dost, aby vydaly na rozsah zadaného komiksu. Tuto tematiku jsem ale opustit nechtěla, protože už jen těch pár příběhů, které mi přeci jen lidé poslali, opravdu stálo za to. Během pročitání jsem zjistila jednu zvláštní věc. Tyto příhody rozhodně nejsou zcela odlišné, jak jsem si původně myslela. Naopak – jsou si až překvapivě podobné a všechny, naprosto všechny, jsou jako malá slunce, která zahřejí na duši. Najednou mi bylo jasné, že bych je měla zpracovat právě do formy kalendáře. Nakonec jsem se rozhodla vybrat šest příběhů. Dalších šest jsem vybrala ze svých vlastních a jeden jsem věnovala vzpomínce své maminky.

Mým cílem bylo vytvořit jakési okno, které dovolí různým lidem alespoň na chvíli pohlédnout do životů cizích lidí a vidět v nich jejich prožití radosti. Svědectví toho, že štěstí lze nalézat v tak banálních maličkostech, jako sbírání jablek s dědečkem. Jako je sáňkování s rodinou. Když se podívám na běžný denní konzumní život, připadá mi občas, že si opravdové štěstí a radost vyhradjeme jen pro několik málo významných příležitostí. Nebo jen pro určité lidi. Štěstí je ale podle mě potřeba šířit. To, že lidé jsou schopní ovlivnit realitu, ve které žijí a stejně tak lidi, které potkávají, možná někomu zní jako něco z pole esoteriky. Když ale jdete po ulici a vidíte někoho, kdo otevřeně vyjadřuje negativní emoce, zasáhnou i vás. Co by se asi stalo, kdyby lidé stejně intenzivně vyjadřovali štěstí a kladné emoce? Nebo co kdyby bylo něco, co by dané kladné emoce alespoň trochu vyzařovalo, či podporovalo?

Primárně je kalendář určen pro děti. Během tvorby jsem ale zjistila, že je tak trochu určený i všem ženám, protože od nich příběhy mám. Jejich příběhy se v kalendáři odehrávají, ať jsou to dívky, nebo matky. Právě žen se nejvíce týká také

zmiňovaný trojí princip zrození, života a smrti. Je ale určený pro všechny. Stejně, jako to skutečné Slunce, které září a hřeje všechny, kdo ho nechají.

3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Prvním úkolem bylo sesbírat a vybrat příběhy které budu dál zpracovávat do ilustrací. Některé příběhy se nehodily atmosférou, kterou jsem chtěla ponechat především dětské fantazii a lehce nostalgicky zkreslenému vnímání příjemných vzpomínek. Jiné příběhy byly zase příliš komplikované v duchovním vnímání a lidem, kteří nejsou obeznámeni s celým kontextem učení spojeného s jógou, by nebylo možné je správně odvyprávět pouhým jedním výjevem. Také bylo potřeba vybrat všechny své šťastné vzpomínky. Vzpomínala jsem a do poznámek si sepisovala ty nejstarší vzpomínky, které mám a které mi sami od sebe vyplouvaly před oči, když jsem si pročetla vybrané příběhy. Všechny měli několik bodů společných. Často se jednalo o zážitek nějak spojený s rodinou. Jindy zase s určitým oblíbeným místem, které bylo pro daného člověka až mystické.

Právě mystično a jakási pohádková, snová atmosféra byla v rámci ztvárnění mým cílem. Rozhodla jsem se proto každý z měsíců doplnit o prvky, které se dětské kreativní mysli můžou zdát jako kouzelné, nebo zanechat zvláštní otazník za danou situací.

Vytvořila jsem tedy zmenšené ilustrace pro jednotlivé měsíce, které jsem následně s vedoucí práce konzultovala a následně překreslila na větší formáty, které byly po dalších konzultacích připravené ke skenování.⁴

⁴ Viz příloha č. 2

Jakožto velká obdivovatelka secese a tvorby Henryho Toulouse-Lautreca, či Alfonse Muchy jsem se rozhodla pro lehce secesní, plakátové řešení do užšího formátu B2. Vnitřek kalendáře měl být vyplněn ilustracemi v obdélníkových polích doplněných o ručně psané názvy měsíců a krátkými interpretacemi příběhů, od nichž se ilustrace odvíjejí, nebo kterými byly inspirované.

Po vybrání a zvětšení původních návrhů měsíců vzniklo dvanáct kreseb tužkou, které jsem dále měla vybarvit. Pro tento účel jsem nejprve zvažovala akvarel, ale pracovala jsem s ním již mnohokrát v minulosti a rozhodla jsem se vrátit k technice, kterou jsem použila na zmiňovaný komiks Enough, totiž vybarvování pomocí tabletu a Photoshopu.

Jednotlivé barevné ilustrace⁵ jsem po té konzultovala s vedoucí práce a doladřovala nedostatky i v rámci zkušebního tisku, který jsem nejprve provedla s ukázkovou nhrubo vysázenou stránkou ve zmenšeném formátu budoucího kalendáře. Další zkušební tisk, provedení zatím jen na běžný kancelářský papír, zahrnovaly vybarvené ilustrace. Následovalo doladění barev, protože některé vyšly v tisku tmavší, než se na počítači zdály, jiné měly jinou barevnou atmosféru, než jsem zamýšlela.

Práce s počítačovou malbou je pro mě stále ještě velkou záhadou, i když se s ní pomalu sžívám a baví mě využívat jejích výhod ve srovnání s tradičními formami kolorování. Občas jsem si ale při vybarvování připadala lehce neohrabaná a pomalá. To se ale postupně zlepšovalo. Naučila jsem se lépe pracovat s vrstvami, s jednotlivými štětci a tím, jaké textury dokáží vytvořit a v neposlední řadě i se samotným významem

⁵ Viz příloha č. 3

textur v počítačové tvorbě. Formou pokusu a omylu jsem hledala jak co nejlépe pracovat se systémovými barvami, aby nepůsobily tolik uměle a nepřírozně. Vzhledem k tomu, že jsem se zároveň snažila v kalendáři uchovat onu kouzelnou atmosféru, nebyl to moc lehký úkol, který jsem se ale snažila zvládnout, jak nejlépe jsem mohla.

Posledním úkolem bylo, paradoxně, vytvoření titulní stránky. Dlouho jsem přemýšlela, co by na ní mělo být, zda jen název kalendáře, či název doplněný obrázkem. Nakonec se mi zalíbilo spojení se zmiňovaným Sluncem a rozhodla se jej použít.

Mezi vybarvováním jsem začala také řešit papír a spirálu, kterou bude kalendář svázán. Při konzultacích s vedoucí mé práce jsme se dohodly, že ideální by bylo zachovat barevnost s titulní stranou a vybraly zlatou spirálu. Co se papíru týče, už od začátku jsem počítala s papírem, který bude mít lehce krémovou barvu a strukturu. Pro tento účel se zdál být ideální plstěný papír s gramáží 220g/m². Tisk ale zanechával bílé stopy, protože byla struktura papíru příliš hrubá. Další tisk jsem tedy provedla na tentýž druh papíru, jen s gramáží 150g/m². Stopy struktury zde zůstaly, ale už ne v tak intenzivní podobě, papír byl ale příliš měkký pro účel kalendáře. Nakonec jsem se rozhodovala mezi papíry Keaykolour mistral sunshine o gramáží 170g/m², Flora 130g/m² a Flora 220g/m², při čemž bylo nutné řídit se především možnostmi, které poskytují plzeňské tiskárny při tisku na tak velký formát, jako je B2.

V Indesignu jsem následně začala sázet ilustrace společně s texty a číslováním měsíců a jednotlivých dnů. Jak jsem se zmínila, původně měly být jednotlivé měsíce označené ručně

psanými názvy⁶, ale vzhledem k velké rozmanitosti barev a dalších složek, které spolu měly fungovat na jedné stránce jsem se po konzultacích rozhodla vyměnit slova za čísla. Před závěrečným tiskem jsem ještě z jednotlivých ilustrací vybrala výřezy, které jsem následně použila pro sadu autorských pohlednic.

⁶ Viz příloha č. 5

4. POPIS DÍLA, TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Ačkoliv původní účel, za nímž jsem se pro tuto tematiku i formu své práce rozhodla bylo potěšit okolí a vnést do životů dalších lidí alespoň trochu jakéhosi světla, stala se pro mě postupně práce na kalendáři jakousi terapií. Spolu s ní jsem musela řešit mnoho rodinných záležitostí v Liberci, odkud pocházím. S tím bylo spojeno dlouhé dojíždění a stres. Práce u počítače byla vyčerpávající, ale vždy, kdy jsem ve škole usedla k vybarvování dalšího z příběhů mých přátel, jako by na chvíli svět kolem přestal existovat. Vybarvovala jsem rozesmáté, spokojené a dojaté obličejové postavy mého kalendáře a připadala si, že všechno se dá zvládnout.

Bylo pro mě velkým potěšením, že do mnoha ilustrací můžu dát jakási schovaná vajíčka, která odkazují na mé vlastní vzpomínky. V měsíci Lednu jsem ztvárnila sáňky, které jsem si pamatovala z dob dětství. Vzpomínala jsem při jeho kreslení na sjíždění Ještědu s mým tatínkem, když mi bylo kolem dvanácti let a snažila se do obličejů dívek na sáňkách vtisknout alespoň trochu nadšení – nespoutaného v případě mladší dívky a distancovanou radost příznačnou pro nenápadné, stydlivé období těsně před pubertou u starší dívky. O tuto vzpomínku na zimní radovánky s dcerami se se mnou podělila Bára, má kolegyně z lektorského kurzu.

Únor se zase odehrává na nespécifikované rozhledně, ale výhled je jedna z krkonošských scenérií. Právě na chalupě v Krkonoších jsem trávila spoustu šťastných okamžiků a velká část z nich je spojená s mou babičkou, která už není mezi

námi. I původní příběh mé kolegyně Marie, učitelky jógy, se odehrává v Krkonoších, poblíž Ptačích kamenů.

Březen je měsíc zcela věnovaný mé mamince, která mi na otázku, kdy ona cítila něco podobného Sattvě odpověděla, že v den, kdy jsem se narodila. Pomocí dívky, která drží novorozeně se tak myšlenkově vracím k tomu dni a děkuji oběma rodičům, že tady můžu být.

V měsíci Dubnu se opět vracíme do Krkonoš, kde je scenérie umístěna. Sice neznám přesné místo, kde se nacházela původní louka plná kopretin, o které mi napsala má kolegyně Alice, ale v tomto případě dodává neznalost příjemnou špetku tajemství.

Květen je mou vzpomínkou na jedno deštivé odpoledne ke konci května, kdy jsem se vracela ze zápočtového testu a začalo pršet. Byla jsem na boso a pršelo tak moc, že bylo během chvíle plno kaluží. Jak jsem tak šla a viděla zamračené lidi schované pod deštníky, v prudkém kontrastu vysvitlo mezi stromy a mraky slunce. Najednou to byla naprosto pohádková scéna. Jako nějaký kouzelný déšť, který má smýt z lidí šed' a smutek. Užívala jsem si tápání bosých nohou v deštivé vodě, i zvuk kapek a vůni deště. Všechno bylo prostě krásné.

Červnový příběh, který taktéž pochází od Báry, je podle mě velice důležitý. Mnoho lidí není schopno si odpočinout, pokud mají nějakou nedodělanou práci. Odpočinek je ale pro duševní pohodu jedním z nejdůležitějších aspektů a jeho neustálým odkládáním se stres většinou jen stupňuje. Když jsem tedy četla o Báře, která i s vědomím nepořádku v kuchyni zahájila siestu v houpací síti, cítila jsem silnou vlnu inspirace.

Červenec je inspirován další kolegyní, Kamilou. Vzpomínala na jeden idylický večer na chalupě, kterou jsem ztvárnila do podoby naší rodinné chalupy v Krkonoších.

Srpen je příběh, který je v jádru sdílený s mou kolegyní z kurzu, s Evou. Zatímco její příběh se odehrává v blízkosti Makarské v Chorvatsku, můj se odehrává v Holandsku a v Itálii. Všechny příběhy mají společného jmenovatele: moře. Eva vzpomíná na dlouhá ranní plavání v chladivé vodě. Já vzpomínám na širé holandské pláže, které jsou dunami odříznuté od zbytku světa a na jednu nuda pláž na kraji Itálie, kam jsme na den jeli během pobytu ve Slovinsku. Na chladné moře, splývání na jeho hladině a slunce na kůži.

Pro další měsíc, Září, jsem vybrala další vzpomínku od Marie, tentokrát na dětskou houpačku a dlouhé, ničím nerušené, pohledy do koruny starého stromu a do nebe klenoucího se nad ním. Kvůli zlepšení vizuální stránky ilustrace jsem se rozhodla houpačku vyměnit za jednu z točen, které se nachází na dětských hřištích zachycenou v momentě, kdy se zastavuje z točení. Je to okamžik tak krátký a pomíjivý, jako přítomnost. Tenká hranice místa, kde bychom měli žít, abychom byli šťastní.

Pro Říjen jsem vybrala jednu ze svých vzpomínek. Vracela jsem se v ní do doby, kdy jsem dědečkovi pomáhala na zahradě. Jako dítě, na půl z většího města a na půl z vesnice, jsem si dny trávené v Českém Ráji neskutečně užívala. Právě vzpomínky na hodiny trávené s babičkou, která už nežije a s dědečkem patří mezi ty z nejšťastnějších.

Listopad představuje jakousi kolektivní dětskou vzpomínku na ten den, kdy poprvé v roce sněží. Kdy se ve školách najednou všechny děti odtrhnou od výkladu učitele a dívají se

z okna na první vločky, které osamoceně padají z nebe. Ten okamžik, kdy všední povinnosti upadnou v zapomnění a všechno je na chvíli jako kouzlem proměněné.

Poslední měsíc, Prosinec, jsem se rozhodla věnovat vlastní vzpomínce na to, jak jsme na Štědrý den s maminkou seděly po tmě u okna v ložnici a „čekaly jsme na Ježíška“, kterého jsme vyhlížely z okna. Jako malá jsem se snažila ho z okna zahlédnout. Zároveň to byla vzácná chvíle, kdy eskalovalo moje napětí a já se víc a víc těšila na dárky. Vánoce byly u nás vždy velkým tématem a celá rodina je hluboce prožívá. Ne na duchovní úrovni, ale na té jaksi lidské, světské.

A tak vznikl soubor dvanácti ilustrací těchto vzpomínek a osobních příběhů různých lidí, pocházejících z různých zákoutí naší země. Jako doprovodný soubor jsem si zvolila sadu pohlednic. Chtěla jsem nějaké jednoduché doplnění kalendáře a přemýšlela jsem, jak zachovat myšlenku „přenosného Slunce“. Uvažovala jsem o zmenšeninách kalendáře s měsíci a dny na jedné straně a ilustrací na druhé. Pohlednice byly jakýmsi plynulým vyústěním. Mohou být použity kdykoliv, bez ohledu na rok a je možné je taktéž využít jako přání, nebo malé dárky

Co se rozsahu týče, jsou kalendáře poměrně nesmlouvavé. Už od začátku jsem však věděla, že bude kalendář odkazovat na určité příběhy pomocí ilustrací konkrétních výjevů, které však musí fungovat v doplnění textem – konkrétně číslováním dnů v měsíci a citací z jednotlivých příběhů.

Bylo také nutné si už na začátku stanovit rozměr ilustrací a poměr stran a rámečků. Při sazbě je také nutné počítat s tím,

že v jedné části se bude nacházet kroužková vazba a neumístit obrázky příliš blízko k hornímu okraji.

Svůj kalendář jsem koncipovala tak, aby fungoval jako určitá forma dekorace, zároveň ale také jako něco, k čemu si můžete na chvíli sednout, prohlížet si a číst si. Proto jsem do něj vložila i stránku textu pojednávající o tom, co mě právě k této tématice vedlo a co vlastně Sattva mými slovy je, jak jí chápu já.

Lineární kresba je dělaná ručně, tužkami o tvrdosti 5B a 8B. Zvažovala jsem doplnění kresby fixami, ale nechtěla jsem, aby linka ztratila na určitých místech svou strukturu a lehkost. Už v dřívějších letech mi bylo u některých prací vytýkána právě kresba fixou, kdy linka nabyla zbytečné tvrdosti a nechtěla jsem stejnou chybu udělat i v případě kalendář. Na mnoha místech jsem se rozhodla nechat pomocné linky tužkou, v nichž jsem teprve hledala výsledný tvar. Taková linka mi připadá živá a mám ji spojenou právě se vzpomínkami, především těmi hodně vzdálenými. Předměty a lidé postrádají zcela pevné linie a hranice a jsou neustále neklidné, jak se je snažíme v mysli podržet. To jsem se snažila navodit linkami, které jsem záměrně nezačistila.

Následné vybarvování jsem prováděla na školních počítačích a tabletech v Adobe Photoshop. Upřednostnila jsem ho před Adobe Illustrator, protože je pro mě uživatelsky přijatelnější. V mnoha funkcích se podobá programům, s nimiž jsem pracovala už dříve. Skenováním dalších strukturovaných papírů jsem potom vytvořila jemné vrstvy textur, které jsem do ilustrací vložila. Problémem bylo, že po vložení jsem musela o něco zesvětlit barvy ilustrace, protože další překrývající vrstva je příliš ztmavila a na tisku nepůsobily dobře.

Ve své práci jsem se zabývala hledáním štěstí. Štěstí je ale velice subjektivní pojem. I v případě, že kalendář nebude vnímán tak, jak jsem měla v plánu, líbí se mi myšlenka, že bude jakýmsi žezlem, které dávám lidem k dispozici. Věřím, že každý z nás je schopný ovlivnit svět kolem sebe, své vnímání reality a v tom důsledku i své okolí. Představa toho, že můj kalendář by mohl být jakýmsi návodem, jak štěstí najít a uchovat i ve všedních dnech, mě naplňuje. Zároveň se mi líbí opětovné přirovnání ke Slunci – kalendář bude na zdi stále viset a hřát, i když na něj během dne zapomeneme, protože je jeho přítomnost samozřejmá.

Během studií jsem si uvědomila, že pro mě není tak moc důležité, abych svou tvorbou vydělávala. Mnohem důležitější je pro mě stopa, kterou v lidech zanechám. Ať už to bylo mým komiksem Enough, nebo tímto kalendářem. Až u této práce jsem si ale skutečně uvědomila, kam chci dále směřovat a jak ve svém životě pravděpodobně nejlépe pokračovat. A za to jsem velmi vděčná.

Nesmím ale zapomínat, že kalendář je primárně určen dětem, ačkoliv jsem podstatu kalendáře podělila mezi vícero lidí. Jako dítě jsem měla velice ráda ilustrace lidí, zejména mých vrstevníků, ve kterých jsem se jako v zrcadlech hledala. To je něco, k čemu směřují všechny děti, když si na někoho hrají. A tak jsem jako hlavní postavy svého kalendáře vybrala vzhled malých dětí, které prožívají běžné životy bez většího přepychu, ale v láskyplné atmosféře. Právě dětství, dle mého názoru, velice silně ovlivňuje to, jak hluboce jsme schopní prožívat štěstí. Jako děti jsme se učili, jak správně prožívat emoce od ostatních. Vyrůstáme-li tedy v rodině, kde nikdo štěstí, nebo radost, neprojevuje s dostatečnou intenzitou, nenaučíme se to ani my. Je to jen teorie, ale nadchla mě

myšlenka, že právě kalendář bude takovým malým okénkem do světa, kde je radost a štěstí neskrývané a nepotlačené. Kdy jsme schopní hmatatelně vnímat tu hřejivou atmosféru kolem. Takové chvíle je třeba sdílet.

Co se týče tématiky kalendáře jako formy výtvarného projevu, všimla jsem si, že většina dnešních kalendářů je na tištěna na nekvalitní papír a jeho vizuální stránku tvoří především fotografie, zatímco autorských kalendářů ubývá. Svou prací se částečně snažím i o oživení tohoto typu výtvarného média, které je samo o sobě neuvěřitelně otevřené různým sebevyjádřením se.

5. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

1. RAJPOOT, Govind. Čaraka Samhitá díl 1a/10 sútrasthánam. Ájurvédská univerzita Praha, 2016. ISBN: 978-80-906461-0-0 Štýrský, Jindřich, 1925-1940. Praha: ODEON, 1970. ISBN 80-7203-512-6.
2. MÜLLEROVÁ, Adéla. Velká kniha českých pranostik. Nakladatelství Plot, 2010. ISBN: 978-80-7428-032-0. Srp, Karel. Český Surrealismus 1929-1953. Praha: ARGO, 1996. ISBN: 80-7010-047-8.
3. SVOBODOVÁ, Marie, KOMERCOVÁ, Jana. Autorehabilitační sestava. Mgr. Milena Valušková, 2007. ISBN: 80-901989-9-6.
4. BERNARD, Denvir. Toulouse-Lautrec. Thames & Hudson, 1991. ISBN: 9780500202500.
5. WITTLICH, Petr. Art Nouveau Drawings. Alpine Fine Arts Collection, 1991. ISBN: 9780861781256.
6. LENDL, Ivan. Alfons Mucha -- Plakáty ze sbírky Ivana Lendla. SLOVART, 2013. ISBN: 978-80-7391-705-0.
7. PETŘÍČEK, Radek. Výtvarná anatomie. Petříček Radek, 2017. ISBN: 978-80-270-0099-9.

B) INTERNETOVÉ ZDROJE

1. Joga-ajurveda. [cit. 2018-04-16].

Dostupný z: <http://www.joga-ajurveda.sk/content/16-tri-guny-sattva-radzas-a-tamas>

2. Yogapoint. [cit. 2018-04-16].

Dostupný z: <http://www.yogapoint.cz/joga/filozofie-jogy/vyznam-slova-joga-tri-jogove-cesty>

6. RESUMÉ

As my thesis I chose „Calendar for children with illustrations“. But the true is, that this calendar is made for almost everyone. I tried to capture moments of pure happiness in all illustrations. Happiness is very important emotion for me. I was very inspired after I finished course for yoga teachers in Prague. I have learned about yoga philosophy there and I was delighted by learning about Sattva. Sattva is one of three essential principles that controls everything alive in this world. Sattva is everything bright, it's an essence of birth itself. It's something like feeling absolute happiness, without any bigger occasion. The moment, when you feel happy, because you are alive. Because you are with your loved ones. So I decided to ask few people that I know from yoga course and my family if they have some memories of feelings like that. I was really surprised after I finished reading those stories. They were all different, but also same. All those memories that people shared with me filled me up with very good vibrations. I felt like during sunbath. So I decided to make this calendar to be something like little Sun, which everyone can have to cheer them up with some light and warm.

I used combined technique to create illustrations. I started with drawing scenes with pencil. After that I scanned drawings to my computer. Then I started colouring process with Adobe Photoshop. It was long time I spent in chair ahead of computer. When I coloured all illustrations, I started to prepare calendar for printing. I used Adobe InDesign for that. As something extra for calendar I chose a set of postcards made of illustrations that I used in my work. I liked the idea of little part of whole sun that you can keep close to you everywhere you go.

When I was finishing my work I noticed, that even though I tried to give light to other people, I was feeling very delighted too. While I was colouring all those illustrations, I was little bit depressed because of the work on PC and family problems. But when I thought of all the stories and memories that filled my calendar, almost all stress disappeared. I felt calm and patient. And this is something very important for me. I liked the idea of giving those feelings to more people. In moments, when I showed my illustrations to my co-workers, I saw how all those feelings reflexed in them and they were impressed by my ideas behind the calendar. Those moments are something, what is worth to life for.

7. SEZNAM PŘÍLOH

- **Příloha 1** – První kresby ke kalendáři
- **Příloha 2** – Scany černobílých ilustrací
- **Příloha 3** – Ukázky barevných ilustrací
- **Příloha 4** – Ukázky hotových stránek
- **Příloha 5** – Ukázky použitých a nepoužitých typografických řešení
- **Příloha 6** – Ukázka starších prací (maturitní práce)
- **Příloha 7** – Ukázka starších prací (komiks Enough)

- **Příloha 8** – Ukázka starších prací (malby)
- **Příloha 9** – Ukázka starších prací (školní práce)
- **Příloha 10** - Ukázky starších prací (sada sešitů)
- **Příloha 11** - Ukázky semestrálních prací (předmět Základy grafických technik a Hlubotisk)
- **Příloha 12** - Ukázky semestrálních prací (předmět Digitální fotografie, zátiší)
- **Příloha 13** – Ukázky semestrálních prací (předmět Digitální fotografie, stylizovaný portrét)
- **Příloha 14** - Ukázky starších prací (vlastní tvorba, kombinovaná technika)
- **Příloha 15** – DVD

•

Příloha 1

První kresby ke kalendáři

Příloha 2

Scany černobílých ilustrací

foto: vlastní

Příloha 3

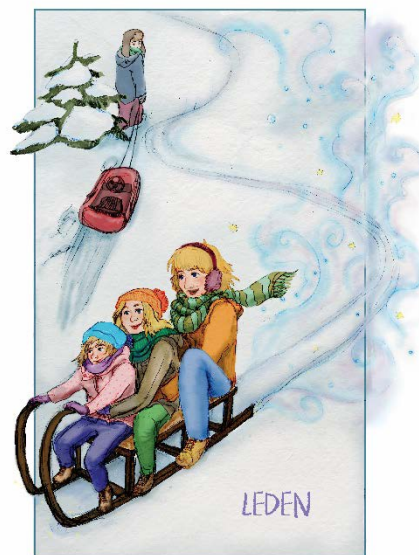
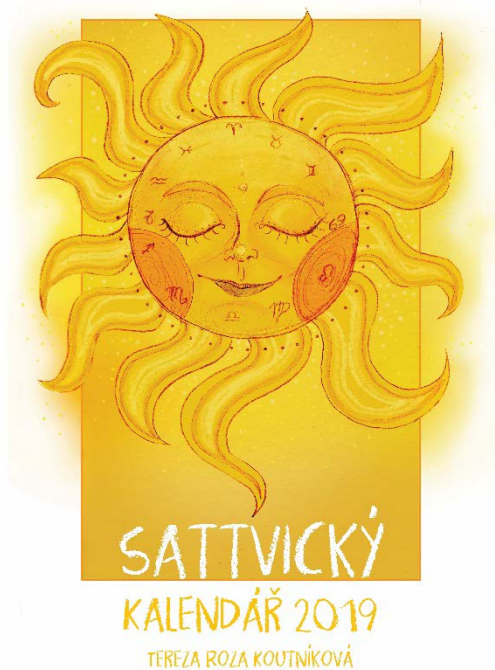
Ukázky barevných ilustrací

foto: vlastní

Příloha 4

Ukázky hotových stránek

STŘEDNÍ ČÍSLO PŘÍLOHY A ČÍSLO PRŮBĚHU, KTERÉ JE V SÍTI SADA, JAKŽI JE NA STRANĚ
 SATTVICKÝ KALENDÁŘ, VYKREJTE JAKO PŘÍLOHU DO ČASU, KTEŘÍ JE V SÍTI SADA, A V PŘÍLOHU SATTVICKÝ
 KALENDÁŘ DO ČASU, KTEŘÍ JE V SÍTI SADA.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

STŘEDNÍ ČÍSLO PŘÍLOHY A ČÍSLO PRŮBĚHU, KTERÉ JE V SÍTI SADA, JAKŽI JE NA STRANĚ
 SATTVICKÝ KALENDÁŘ, VYKREJTE JAKO PŘÍLOHU DO ČASU, KTEŘÍ JE V SÍTI SADA, A V PŘÍLOHU SATTVICKÝ
 KALENDÁŘ DO ČASU, KTEŘÍ JE V SÍTI SADA.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

foto: vlastní

Příloha 5

Ukázky použitých a nepoužitých typografických řešení

A DĚLOUŽI V ČECH VYNOUŽI DĚMŠKOVCE, ŠTĚPÁ JE A VĚLA PODE, ŽE VŠEOMŮJE, FĚL, MĚVĚ BĚ,
JACE ŠTĚPÁ A VĚLA PODE PROŠTO ŠTĚPÁ, ŠTĚPÁ SI JACHO TRĚPÁ, JĚLA ŠTĚPÁ
JACHO SI ŠTĚPÁ ŠTĚPÁ ŠTĚPÁ ŠTĚPÁ

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31

foto: vlastní

Příloha 6

Ukázka starších prací (maturitní práce)

foto: vlastní

Příloha 7

Ukázka starších prací (komiks Enough)

foto: vlastní

Příloha 8

Ukázka starších prací (malby)

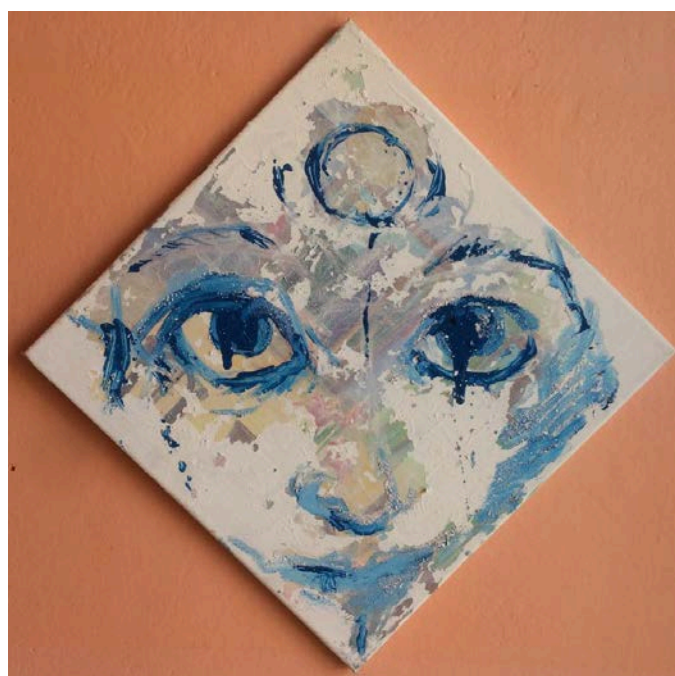
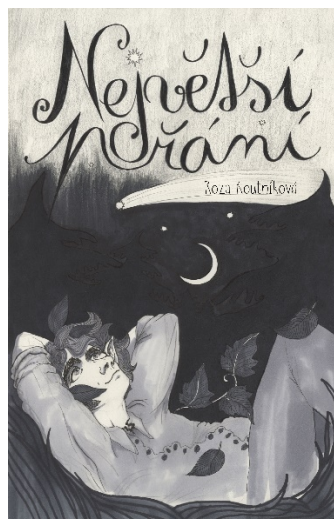

foto: vlastní

Příloha 9

Ukázka starších prací (školní práce)

/ PRAVDA O DROBNÝCH

Příloha 10

Ukázky starších prací (sada sešitů)

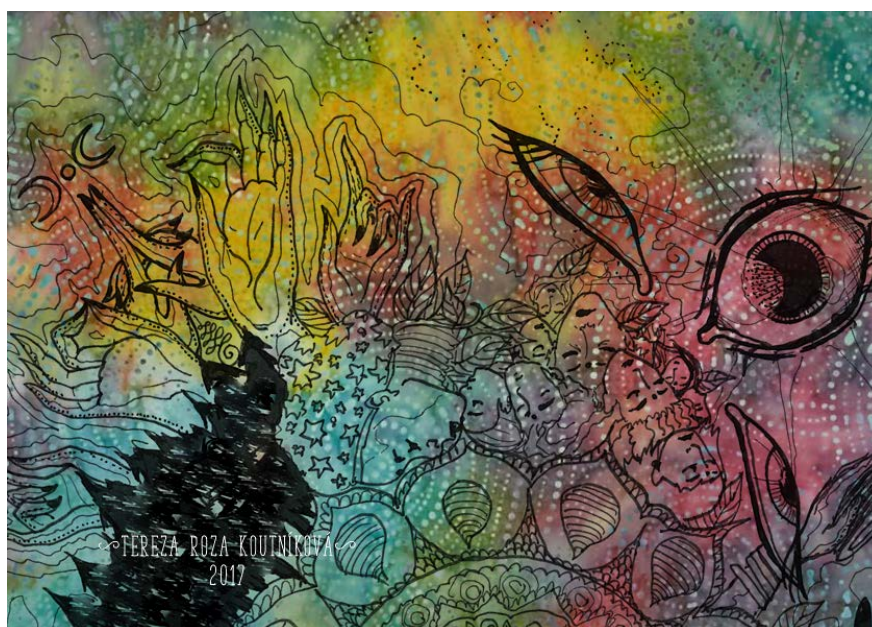

foto: vlastní

Příloha 11

Ukázky semestrálních prací (předmět Základy grafických technik a Hlubotisk)

foto: vlastní

Příloha 12

Ukázky semestrálních prací (předmět Digitální fotografie, zátiší)

foto: vlastní

Příloha 13

Ukázky semestrálních prací (předmět Digitální fotografie,
stylizovaný portrét)

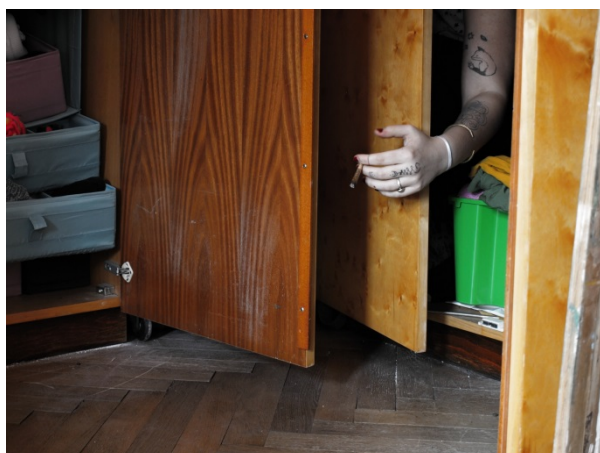

foto: vlastní

Příloha 14

Ukázky starších prací (vlastní tvorba, kombinovaná technika)

foto: vlastní

Příloha 15

DVD